

Escola de Primer Anunci BCN

Delegació d'Apostolat Seglar · Arxidiòcesi de Barcelona
Fundació Escola Cristiana de Catalunya

CURS 2015-2016

“L'Església té la missió d'anunciar la misericòrdia de Déu, cor bategant de l'Evangelí, que per mitjà seu ha d'abastar la ment i el cor de tota persona”

Papa Francesc, *Misericordiae Vultus*, Butlla de convocació del Jubileu de la Misericòrdia (11 d'abril de 2015) núm. 12

1. **Una qüestió que ens afecta a tots: com incorporar gent més jove a les nostres entitats d'Església?**

- Hi ha un fet que, fora de comptades excepcions, es percep ja físicament a la majoria de les nostres parròquies, moviments, associacions i comunitats cristianes: estan visiblement reduïdes i formades majoritàriament per persones de la tercera edat. La **necessitat d'un relleu generacional** es presenta com a urgent i vital per a la pròpia pervivència de l'entitat i per a l'assoliment dels seus fins educatius, socials, evangelitzadors i transformadors, en la més variada gama de carismes (*Evangelii Nuntiandi* 24).
- Només a l'entorn de **les escoles cristianes** s'hi troben persones que cobreixen la franja de 35 a 55 anys; però molts d'aquests pares, mestres i professors vinculats a les escoles cristianes - per feina o per tria de centre escolar pels seus fills - hi cerquen valors humanistes i cristians però no tenen una vivència personal i eclesial de la fe en Jesucrist i del consegüent compromís cristià que se n'hauria de derivar.
- És obvi que per a propiciar un interès i una decidida implicació d'aquestes noves generacions de pares, de professionals, d'educadors i de ciutadans en general en un procés seriós d'acostament a la fe que els pugui conduir al que en podríem dir una (re-)conversió a la meitat de la vida, ens cal, juntament amb el millor testimoni de vida i d'amistat, algun tipus de **proposta atractiva**, algun tipus de discurs previ a la catequesi o a la teologia pròpiament dita, un **missatge bàsic** capaç de captar la seva atenció, el seu interès, i un seu primer acostament.
- A les metodologies que a molts de nosaltres ens són ben útils per alimentar la nostra fe i fer-la eclesialment més responsable i socialment més operativa (re-visió de vida, catequesi d'adults, estudi bíblic, pregàries comunitàries), els calen el

complement paral·lel, d'unes **altres metodologies més aptes per a propiciar aquest primer contacte** amb tantes persones que un dia per motius diversos es van allunyat dels nostres mateixos grups i comunitats, o que ja mai hi han participat. Ens cal lucidesa i uns nous reflexos pastorals per entendre que, en aquests moments, “més” oferta dels mètodes que serveixen per alimentar la fe no és el més adequat per **revifar-la** en aquells que un dia ho van deixar o per **engendrar-la** en aquells que estan lluny de tot referent cristià. És evident que calen uns nous passos previs.

2. Una proposta del papa Francesc: el paper clau del Primer Anunci

- A propòsit d'aquests passos previs que calen per a que una persona allunyada o totalment indiferent vulgui interessar-se per la proposta cristiana, ve com anell al dit la crida del papa Francesc a que tot cristià esdevingui agent d'aquest “**primer anunci**” o “**anunci fonamental**: l'amor personal de Déu que es va fer home, es lliurà per nosaltres i és viu oferint la seva salvació i la seva amistat” (*Evangelii Gaudium*, 128). És d'una tal claredat la descripció concreta que en els nn. 127 i 128 de *Evangelii Gaudium* en fa Francesc d'aquest “mètode pastoral” - previ als plantejaments morals o doctrinals (Cfr EG 165) - que no hi pot haver res més eficaç ni més aclaridor que la reproducció íntegra d'aquest dos números:

“Avui que l'Església vol viure una profunda renovació missionera, hi ha **una forma de predicació (= conversa) que ens competeix a tots com a tasca quotidiana**. Es tracta de portar l'Evangelí a les persones que cadascú tracta, tant als més pròxims com als desconeguts. És la predicació informal que es pot realitzar enmig d'una conversa i també és la que realitza un missioner quan visita una llar. Ser deixeble és tenir la disposició permanent de portar a altres l'amor de Jesús i **això es produeix espontàniament en qualsevol lloc: al carrer, a la plaça, en el treball, en un camí.**” (EG 127)

“En aquesta predicació, sempre respectuosa i amable, el primer moment és un **diàleg personal**, on l'altra persona s'expressa i comparteix les seves alegries, les seves esperances, les inquietuds pels seus éssers estimats i tantes coses que omplen el cor. Només després d'aquesta conversa és possible presentar-li la Paraula, sigui amb la lectura d'algun verset o d'una manera narrativa, però **sempre recordant l'anunci fonamental**: l'amor personal de Déu que es va fer home, es va lliurar per nosaltres i viu oferint la seva salvació i la seva amistat. És l'anunci que es comparteix amb una **actitud humil i testimonial** de qui sempre sap aprendre, amb la consciència que aquest missatge és tan ric i tan profund que sempre ens supera. **De vegades s'expressa de manera més directa, altres vegades a través d'un testimoniatge personal, d'un relat, d'un gest o de la forma que el mateix Esperit Sant pugui suscitar en una circumstància concreta**. Si sembla prudent i es donen les condicions, és bo que aquest trobament fraterno i missioner acabi amb una **breu oració** que es connecti amb les inquietuds que la persona ha manifestat. Així, percebrà millor que ha estat escoltada i interpretada, que la seva situació queda en la presència de Déu, i reconeixerà que la Paraula de Déu realment li parla a la seva pròpia existència.” (EG n. 128)

- Podem preguntar-nos honestament: Ho fem això normalment els cristians i cristianes de les nostres parròquies, comunitats, moviments, associacions i escoles? Tenim *“la disposició permanent de portar a altres l’amor de Jesús ... espontàniament en qualsevol lloc: al carrer, a la plaça, en el treball, en un camí.”?* (EG 127). Ho fem? Unes vegades *“de manera més directa, altres vegades a través d’un testimoniatge personal, d’un relat, d’un gest o de la forma que el mateix Esperit Sant pugui suscitar en una circumstància concreta”?* (EG 128)
- D’on ens ve aquesta mena d’al·lèrgia quasi instintiva al moment verbal de l’evangelització que Francesc presenta insistentment com a fruit “natural” del testimoni de vida i d’amistat? Serà encara en els més veterans l’ombra allargada de la reacció legítima contra les predicacions prepotents i culpabilitzadores del nacionalcatolicisme? O bé un rebuig justificat del model exagerat i sobreactuats dels telepredicadors fonamentalistes? Serà allò de que als catalans no ens agrada ni que es fiquin en les nostres interioritats ni ficar-nos en el món interior de l’altre? Serà la por a ser titllats de fer proselitisme? El cas és que de fet **el catòlic normal és un ésser mut pel que fa a la comunicació verbal de la seva fe.**
- Estem d’acord que si fóssim capaços de fer aquesta mena de primer anunci “al carrer, a la plaça, en el treball, en un camí” (EG 127), aquesta acció comunicativa seria prèvia i necessària abans que qualsevol proposta de tipus més catequètic, doctrinal, moral? (cfr EG 165)
- Sembla coherent, oportú i fins i tot necessari que hi hagi intents, assajos, d’Església “en sortida” també en l’entrenament d’aquest moment verbal de l’evangelització que ha d’anar sempre precedit i acompanyat del millor testimoni de vida i compromís?

3 · L’Escola de Primer Anunci BCN

- L’**Escola de Primer Anunci BCN**, coordinada des de la **Delegació d’Apostolat Seglar**, es posa, per quart curs, al servei d’aquest objectiu: oferir una mena de taller on aprendre a fer el primer anunci. Enguany es presenta en un format més intensiu programat d’acord amb la Fundació Escola Cristiana de Catalunya.
- Es tracta d’oferir - endemés de als **laics i laiques de les parròquies, associacions, comunitats i moviments** - també als **mestres, professors, mares i pares** de les escoles cristianes l’oportunitat de rebre una formació bàsica i un entrenament suficient en un **mètode de primer anunci** que els serveixi en la seva xarxa de relacions quotidianes i especialment a constituir grups on aquest cor bategant de l’Evangeli, la bellesa de la misericòrdia de Déu mostrada en Jesucrist, pugui ser ofert de manera atractiva, intel·ligent i renovada.
- Així, doncs, tot i que en aquests cursos també s’hi practiquen, per mitjà de diàlegs virtuals o jocs de rol, situacions de conversa enmig de la vida quotidiana, val a dir, que l’accent es posa més en l’entrenament de cara a poder oferir **unes trobades en un format per entre deu i vint persones** que accepten una invitació a assistir-hi i on el fet de ser un equip i tenir un guió preparat facilita la tasca d’aquest primer anunci.

- El manual de referència pel curs es un text accessible a les llibreries de temàtica religiosa: **Vine i veuràs. Dotze guions de primer anunci**, Barcelona: CPL 2014. Conté les partitures i un cd amb les cançons que acompanyen cada sessió. També hi ha disponible l'edició en castellà.
- El curs que oferim enguany comprèn **14 hores intensives** impartides en quatre matins de dissabte triats enguany atenent als tempos que marca el calendari escolar de mestres i professors, però obert com ja s'ha dit a tothom que s'hi vulgui apuntar.
- El curs, com es pot veure en el programa detallat a continuació, combina de manera alternativa la teoria i la pràctica, tot introduint l'ús dels nous llenguatges que parlen més directament al cor:
 - L'ambientació acollidora de l'espai on es desenvolupa la trobada
 - La tria de breus seqüències cinematogràfiques adients als textos evangèlics
 - les músiques ambientals i els cants senzills fàcils de seguir a la primera
 - la comunicació en petit grup
- A partir del tercer dissabte el curs s'imparteixi en règim de master class, es a dir, els alumnes organitzats en equips – que prèviament s'han pogut preparar - esdevenen animadors d'una sessió real de primer anunci adreçada a la resta d'assistents, i en els moments adequats reben les observacions oportunes per millorar i treure més bon partit del mètode emprat.

■ **QUAN ES FA?**

Dissabtes **16 i 30 de gener**, i **20 i 27 de febrer de 2016**.

De 10,00 a 13,30 h.

■ **ON ES FA?**

Les Escolàpies-Llúria. C/ Aragó 302, Barcelona.

■ **INSCRIPCIONS**

Delegació diocesana d'Apostolat Seglar

C/ Sant Pau, 101 · Tf. 93 301 15 68 · Fax: 93 317 17 99

Adreça electrònica: dseglar@arqbcn.cat

www.apostolatseglarbcn.org

Preu: 30 €. Es pot demanar beca.

La Caixa ES52 2100 3200 9722 0084 5204

Termini d'inscripció: el 15 de gener de 2016.